

ЕКОНОМІСТ

№2 (83)

КВІТЕНЬ–ТРАВЕНЬ 2013 р.

ДОРОГИЕ ВЕТЕРАНЫ!

9 Мая – это особый праздник, в котором слились воедино душевная боль о невосполнимых утратах и огромная радость Великой Победы.

В этот праздничный день самые теплые поздравления и слова благодарности мы адресуем прежде всего ветеранам - фронтовикам, труженикам тыла, узникам фашистских лагерей - всем тем, кто на своих плечах вынес тяготы военного лихолетья. Вы все - поколение Победителей. Для нас, наследников Великой Победы, Ваше самоотверженное служение Отчизне – яркий пример стойкости, мужества, героизма. В этот всенародный праздник воинской Славы желаем дорогим нашим ветеранам здоровья, счастья, внимания и любви близких и родных людей! Добра и благополучия Вам и вашим семьям!

С Днем Великой Победы!

*С уважением ректор М.И.Зверяков,
председатель профкома Т.С.Королёва*

УВАЖАЕМЫЕ ВЕТЕРАНЫ ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЫ!

Я хочу поблагодарить Вас от имени студентов Одесского национального экономического университета за то великое дело, за подвиг, который Вы совершили во имя мира и свободы на земле!

В тот тяжелый час, в той тяжелой битве Вы боролись, преодолевая усталость, голод и даже саму смерть. Вы поднимались в бой за родную землю, за родственников, друзей, любимых, и просто незнакомых людей - за свою Отчизну и соотечественников. И ничто не смогло перебороть тот сильный дух патриотизма, что живёт в Вашем сердце и по сей день, и Вы продолжали идти в бой, ведущий к Великой Победе во имя беззаветной любви к родной земле и чувства ответственности за все грядущие поколения. Наверное, именно это помогло Вам победить в той самой страшной войне.

Мы, современная молодёжь, знаем о Великой Отечественной войне из книг и из фильмов, но я уверен, что ни одно написанное произведение, ни один снятый фильм не в состоянии передать все то, что пережили и через что прошли Вы в те далёкие дни войны ради нашего настоящего и нашего будущего. И хочу сказать, что не зря, не зря Вы пережили столь тяжелое время, борясь за свободу, отдавая все свои силы и всю свою душу во имя мира во всём мире. Ведь плоды Ваших стараний и переживаний мы вкушаем с того самого великого дня - Дня Победы. 9 мая 1945 года для людей небо стало светлее, солнце засияло ярче, пение птиц стало громче и вокруг стало теплее - всё это благодаря Вам, дорогие ветераны.

К сожалению, сегодня стали меньше говорить о тех годах. Но ни в коем случае нельзя сказать, что люди стали забывать то, что сделали Вы для нас. Просто современная молодёжь недостаточно знает о тех временах, о подвигах ветеранов. Ведь из чтения литературных произведений и просмотра фильмов не узнаешь и не почувствуешь настолько, насколько можно узнать из рассказов самих ветеранов. К сожалению, мы мало встречаемся с Вами. Но не потому, что мы черствые, а потому что до конца не осознаем, что Вы - живая история, а не та, которую мы учим по учебникам. А осознав это, пытаемся исправить ситуацию. Во всяком случае - знайте, мы не забыли, мы помним о том Великом подвиге, который Вы совершили ради нас. Мы понимаем, что ведь именно благодаря Вам быются наши сердца, именно благодаря Вам они быются спокойно.

Благодарность Вам и низкий поклон!

Иван ДАЛАКОВ, студент 41 группы КЭФ

ВЕТЕРАНСКАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ В ДЕЙСТВИИ!

В течении последних пяти лет по ежегодным итогам работы первичных ветеранских организаций Приморского района по проявлению заботы о ветеранах и патриотическому воспитанию студенческой молодежи - наша организация числится в числе лучших. Только за последних два года по ходатайству нашей ветеранской организации оказана помощь в замене окон в квартире инвалида войны В.П.Якушенкова, оказана материальная помощь по закупке дорогостоящих лекарств Д.Ф.Медведю, З.М.Васильевой.

Значительную помощь в работе ветеранской организации оказывает ректор, профком университета, деканы факультетов. Благодаря их помощи каждый ветеран Великой Отечественной войны знает, что в случае необходимости он получит необходимую помощь. Ежегодно ко Дню Победы мы имеем возможность собрать наших ветеранов в стенах родной Альма-матер, где они встречаются с ректором, про-

ректорами, студентами, а также своими друзьями.

В этот день по приказу ректора работающим пенсионерам выплачивается премия, а не работающие получают материальную помощь от профкома университета. Сегодня из 25 ветеранов войны, которые находятся на пенсии 10 человек лежачие больные, а 3 одинокие, соответственно эти люди требуют к себе особого внимания. Поэтому ветеранская организация совместно со студенческим самоуправлением организовали волонтерское движение, это дает нам возможность проявлять необходимую заботу об этой категории ветеранов.

Сегодня работа ветеранской организации строится в соответствии с Указом Президента Украины о праздновании 70-й годовщины Победы в Великой Отечественной войне. Реализуя требования Указа Президента, мы составили план мероприятий до 2015 г., который направлен на улучшение работы с ветеранами, проявление о них заботы и активизации патриотического воспитания студентов. Уверен, наша ветеранская организация при активной поддержке ректората, профкома университета, деканатов с этой задачей справится успешно.

Здоровья, счастья и мирного неба вам дорогие ветераны!

С уважением к вам заместитель председателя ветеранской организации, председатель профбюро управления И.И.ГРИЩУК

НЕЗЛАМНІ ДУХОМ

Історія України у XX столітті позначена низкою масштабних трагічних подій й одна з них – Друга світова війна. Окупаційний режим в Україні 1941-1944 років став драматичним випробуванням народу, часом вияву його глибинних рис, моральних принципів та способу життя в екстремальних, іноді відверто антилюдських умовах. Політичні та економічні плани нацистів щодо України та методи їх реалізації є об'єктом даного нариса, присвяченого черговій річниці Перемоги.

З усіх східних територій, захоплених третім рейхом, найважливішою була Україна з її багатими корисними копалинами, родючими землями, робочою силою. Спочатку у нацистського керівництва було два варіанти стосовно того, як розпорядитися ними. Перший – здобути підтримку українців проти Кремля, надавши їм власну державу, яка, проте, мала перебувати під опікою Німеччини, і другий – знехтувати інтересами українців, а українську територію повністю використати для німецької нації. Впровадження в життя одного з цих варіантів залежало від розвитку подій на Східному фронті. На початку війни події розгорталися успішно для вермахту. Тому за основу було взято другий варіант, до якого схилялася більшість нацистської ієрархії і який найбільше відповідав расовій доктрині нацистів. Згідно з нею всі слов'яни вважалися людьми другого сорту, а їхня роль зводилася до того, щоб служити німецькій расі.

Концентровано політика «освоєння» східного простору була викладена у плані «Ост». Виходячи з нього, гітлерівці розробили серію директив, наказів, інструкцій, якими керувалися у практичному здійсненні своїх варварських задумів. Відповідно до плану «Ост», розрахованого на 30 років і побудованого на «теорії» расової винятковості німецької нації, народи, що населяли РСР, передусім росіяни, українці, білоруси, передбачалося піддати масовому винищенню й відселенню на інші території, а їхню землю мали колонізувати 8-9 млн. етнічних німців. Цю програму окупанти активно здійснювали вже під час війни. Сюди ж стали прибувати ешелони з тірольськими переселенцями. Лише після визволення Києва, коли війська 1-го Українського фронту розгорнули загальний наступ на Житомир, закінчилися «велике переселення нордичної раси».

Окупувавши Україну, гітлерівці встановили на її території режим кривавого терору. Згідно зі своїми цілями вони поділили Україну на окремі адміністративні одиниці. У липні 1941 р. Чернівецька та Ізмаїльська області, захоплені румунськими військами, з дозволу Гітлера були включені до складу Румунії. Їй були віддані також землі між Бугом і Дністром, вся Одеська, південні райони Вінницької, західні райони Миколаївської областей, лівобережні райони Молдавської РСР. Ці території увійшли до так званої «Трансїстрії», створеної румунами. У серпні 1941 р. на території Львівської, Дрогобицької, Станіславської та Тернопільської областей було створено дистрикт «Галичина», що увійшов до складу польського генерал-губернаторства. Того ж місяця було створено рейхскомісаріат «Україна», поділений на 6 генеральних округів.

Райони Донбасу, Чернігівської, Сумської та Харківської областей були включені в окрему воєнну зону, яка перебувала під владою німецького військового командування. На чолі кожного округу стояв начальник поліції безпеки і СД. Загальне керівництво всіма поліцейсько-каральними заходами здійснював командувач військ СС і поліції. У містах та районних центрах діяли зондеркоманди й оперативні команди поліції безпеки і СД.

Отже, за Україною нацисти не визнавали права на

будь-яке державне існування, а її територію розглядали як «німецький простір». Видаючи себе за представників «нордичної раси», гітлерівці називали окуповані райони України «німецькою Індією», а український народ – білими рабами. Українська нація була оголошена «неповноцінною». Увесь час окупації в містах і селах діяла комендантська година, за її порушення мирних людей розстрілювали на місці. Було заборонено і вилучено із щоденного вжитку саме слово «Україна». Населення позбавлялося елементарних юридичних прав, власної історії та культури. Українська земля вкрилася згарищами і руїнами, шибеницями та кладовищами.

Уцілілі промислові підприємства на території України окупанти оголосили власністю Німеччини, приєднавши їх до імперських фірм, використовували для ремонту військової техніки, виготовлення боєприпасів. Частину підприємств повернули колишнім приватним власникам. Німці зберегли колгоспи і радгоспи, які діяли під їх суворим контролем, у дещо змінений формі та під іншою назвою. Селян примушували працювати в них з ранку до пізнього вечора.

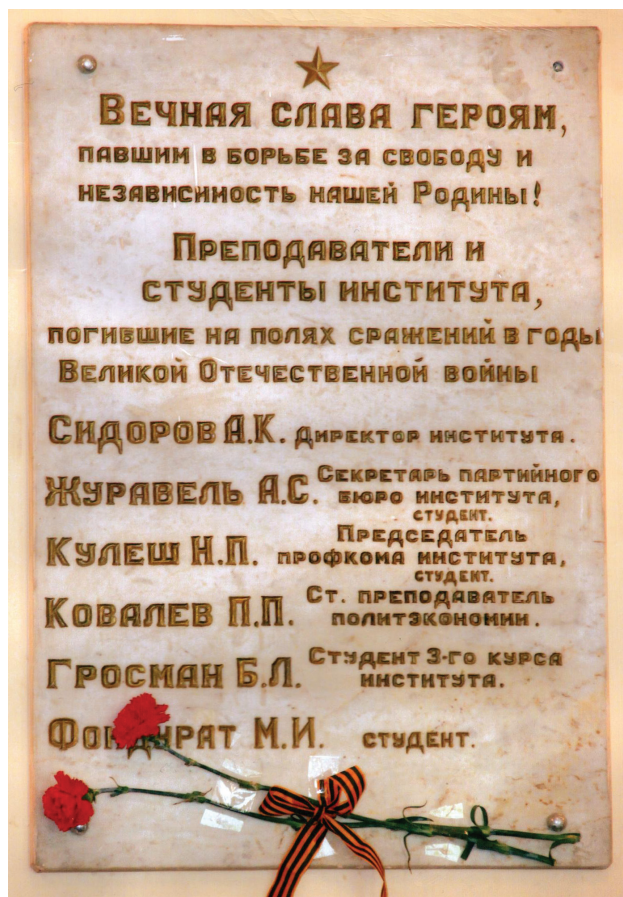
Тяжке політичне й економічне гноблення посилювалося духовним. Окупанти закривали навчальні заклади й наукові установи, клуби, всіляко принижуючи гідність українського народу. Школи в рейхскомісаріатах спочатку були дозволені тільки з трирічним терміном навчання, але через кілька місяців і вони були ліквідовані. Так, на території України гітлерівцями було повністю знищено 8 тис. і частково зруйновано 10 тис. шкіл. У Києві до окупації було 150 середніх і початкових шкіл. Захопивши місто, фашисти зайняли 77 шкіл під казарми, 9 пристосували під склади, а у 8 школах влаштували конюшні, закрили всі дитячі садки, а їх майно пограбували.

Найхарактернішою ознакою, що свідчила про природу нацистського режиму, було ставлення гітлерівців до інших народів. Вони планували щорічно знищувати 10 млн. «неарійців». Першими в цьому трагічному реєстрі стояли євреї. Спеціальні частини СС знищили євреїв в Україні до 900 тис. чол. Тільки за п'ять днів вересня 1941 р. в Києві у Бабиному яру фашисти розстріляли понад 50 тис. мирного населення – євреїв, українців, росіян. А всього там за роки окупації загинуло понад 220 тис. осіб різних національностей.

Крім Києва, найбільшими «фабриками знищення» були табори смерті у Дніпропетровську, Львові, Умані та інших містах України. Таких таборів на окупованій території республіки нараховувалося понад 250.

Вже на початку війни фашистські окупанти знищили сотні населених пунктів, стратили десятки тисяч їхніх жителів. За роки окупації в Україні було знищено 97 таких сіл. За останніми даними, замордували та стратили на українській землі 5264 тис. осіб – кожного шостого з тих, хто так чи інакше опинився на захопленій фашистами території республіки.

Неймовірних фізичних страждань, поневірянь і душевних мук завдала українському народу примусова пра-

ця на німецьких поневолювачів, особливо масове насильницьке вивезення молоді на каторжні роботи до Німеччини. Всього протягом 1942-1944 років з України було вивезено 2400 тис. осіб. Житла тих, хто не з'явився на збірні пункти для відправки до рейху, спалювали разом з усім майном. Десятки тисяч примусово вивезених з України людей загинули на чужині від виснаження, хвороб та травматизму, а значна частина, боячись розправи сталінського режиму, не повернулася на Батьківщину. За даними Республіканської комісії у справах репресованих, в Україну повернулося 1600 тис. осіб, а на середину 1990-х років їх залишилося до 600 тис. чол.

Отже, політика німецьких нацистів та їх посіпак в Україні періоду окупації була вкрай антигуманною й надзвичайно жорстокою. Вона ставила за мету підкорення та колонізацію України, винищення її населення. Запроваджуючи на окупованих українських землях свій «новий порядок», гітлерівці сподівалися підірвати єдність, волю й силу народу, його здатність до організованого опору. Проте суворі реалії окупаційного режиму змусили багатьох громадян переосмислити як політику фашистської Німеччини, так і власну поведінку, ставши на шлях непокори, прихованої чи відвертої боротьби із злочинним режимом. Незламний дух звияжних борців за гідність, життя і свободу має й надалі надихати все нові покоління українського народу, що крокує шляхом власного державного буття.

Ю.Б.МАХІНЦЯ, старший викладач кафедри філософії, історії та політології

ТАК НАЧИНАЛАСЬ ВОЙНА

Из воспоминаний председателя совета ветеранов войны университета, почетного профессора кафедры бухучета та аудита, инвалида Великой Отечественной войны I группы, капитана в отставке Л.М.Крамаровского:

«... Меня призвали на действительную воинскую службу в ноябре 1939 года, службу проходил в 223-м отдельном батальоне связи 126-й стрелковой дивизии 11-й армии Прибалтийского особого военного округа. В мае 1941 года наша дивизия совместно с литовской национальной дивизией находилась в лагерьном сборе на территории Литвы.

Я часто вспоминаю первый день Великой Отечественной войны. 21 июня 1941 года (суббота) мы посмотрели художественный фильм и легли отдыхать. В час ночи на 22 июня раздался сигнал боевой тревоги, выдали нам патроны и гранаты и вывели на шоссе, по которому нас повели в район, где мы окопались.

С рассветом (в 6 часов утра) на нашем фланге наступало 70 танков и два полка мотопехоты немцев. И это были не учения, как мы думали. Действительность оказалась неожиданным потрясением: от гула танков и взрывов снарядов земля колебалась, воздух наполнялся удушливым черным дымом. Я до сегодняшнего дня помню, как промелькнула в голове мысль: «Что делать, какая нужна сила, чтобы их остановить?» В это время через наши головы на фашистов обрушился шквальный огонь пяти артиллерийских полков и двух противотанковых дивизионов. Минут через тридцать закончился

бой, в результате которого на поле горело 26 немецких танков и лежало более 400 трупов немецких солдат, 48 офицеров и солдат взято в плен. Так мы впервые лицом к лицу встретились с живыми фашистами, которые нагло отвечали нам: «Русс капут!», «Хайль, Гитлер!». Мы были возмущены их наглостью и поняли: чтобы привести их в чувства, сбить с них спесь в результате одержанных ими легких побед в Европе, нужно будет приложить огромные усилия, принести на алтарь Победы огромные жертвы. И мы их принесли и победили.

К 10 часам утра 22 июня 1941 года наша дивизия начала отход на новые позиции. Этот отход сопровождался массовыми налетами немецкой авиации, которая безнаказанно господствовала в воздухе. Дивизия в течение первого дня войны понесла значительные потери, оставшиеся в живых в жестоких схватках с фашистами были вынуждены отступать на восток. Нам было тяжело в бою, но больше нас мучила совесть и боль за отступление, ведь на оставленной земле оставались наши родные люди. Мы видели печальные и осуждающие лица старушек, женщин и детей. И от этого было еще больнее, хотелось провалиться сквозь землю. Вот так для меня началась долгая, тяжелая и жестокая война».

Нашему поколению выпала тяжелая судьба, многие наши сверстники полегли на полях сражений, защищая свою землю и мир от коричневой чумы – фашизма. Я горжусь тем, что мы выстояли и победили. Мне исполнился 91 год с каждым годом здоровье моё ухудшается, часто не

дают покоя до конца не зажившие раны. В последнее время, я задаю себе вопрос – правильно ли я прожил свою жизнь и ответ один – если бы пришлось повторить этот путь сначала, я его повторил бы!

Работая в университете преподавателем более 50 лет у меня выработалось твердое убеждение в том, что на смену нашему поколению, приходят поколения красивых, образованных, духовно богатых и свободных юношей и девушек. За это стоило вынести такое тяжелое испытание, которое выпало на нашу долю.

Важно помнить, что Великая Отечественная война (1941-1945 гг.) была войной, которая принесла нашим людям огромное количество жертв и несчастий. С другой стороны – это война, которая продемонстрировала силу воли, духа моих однополчан, всех наших соотечественников, которые принесли свободу народам мира.

Как председатель первичной ветеранской организации университета обращаюсь к преподавателям и студентам со словами: «Будьте бдительны, не допустите возрождения фашизма». С нашего университета на всех фронтах Великой Отечественной войны участвовало 112 преподавателей и студентов из них 16 погибли смертью храбрых, среди них: О.К.Сидоров – директор института, Н.П.Ковалев – помощник директора, А.С.Журавель – студент третьего курса, секретарь партбюро института, Н.П.Кулиш – студент, председатель студенческого профкома института; Б.Л.Гросман – студент, секретарь комсомольской организации.

Честь и Слава павшим за защиту Родины!

Сегодня в живых ветеранов Великой

Отечественной войны, работавших в нашем университете осталось не так уж много: Л.М.Крамаровский, И.Н.Пахомов, Г.И.Цойман, Л.Ф.Жданов, А.С.Жулькин, Н.А.Бахтин, В.П.Якушенков, А.А.Дудник, В.Д.Кирсанов. Все они инвалиды I-II группы Великой Отечественной войны и как правило возраст этих людей 90 и более лет. Соответственно они нуждаются в помощи, которую могут оказать студенты-волонтеры факультетов, где они работали, а также постоянно проявлять заботу и уважение к ним.

Ветеранам хочу пожелать крепкого здоровья и чтобы мы оставались в строю как можно дольше, так как подрастающему поколению есть чему поучиться и есть кем гордиться.

69 РІЧНИЦІ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

Святкування 69 річниці визволення Одеси від гітлерівських загарбників та вшанування учасників бойових дій Великої Вітчизняної Війни запам'ятається студентам кредитно-економічного факультету надовго. Керівництво нашого факультету організувало зустріч студентів з людиною, яка була безпосереднім учасником події тих років, Антоном Спиридоновичем Васильєвим.

Ця подія відбулася 2 квітня в малій актовій залі головного корпусу ОНЕУ, перше слово взяв замісник декана факультету Красовський Володимир Миколайович. Він згадав основні події 1941-1945 років, події, кривавий слід від яких йде кризь всю історію людства, події, які забрали десятки й сотні тисяч людських життів, події, учасники яких згадують усе мов найстрашніший сон. 1941-1945 роки – чорна пляма в історії нашої країни. Жакіття тих років не можна порівняти ні з чим... Світ ще не бачив такої кровопролитної війни і волів би ніколи про неї не знати. Та, на жаль, все склалося саме таким чином і не інакше. Людські втрати у цій війні нескінченно великі. Такі ж величезні як і героїзм, відвага і патріотичний дух наших земляків – учасників Великої Вітчизняної Війни. Саме ці особисті якості наших співвітчизників привели радянські війська до Великої Перемоги, ціна якої виявилася страшною для людства, адже тоді вмирали навіть ті, хто ще не встиг скуштувати життя на смак – молоді, жінки, діти... Вмирали смертю хоробрих, не схиляючи голови перед загарбниками.

Володимир Миколайович відзначив, що це не перша і не остання наша зустріч з Антоном Спиридоновичем, адже ми безмежно вдячні тим, хто поклав чимало зусиль, а дехто віддав власне життя, задля звільнення нашого народу, нашої землі від того лиха і завдяки їм, ми маємо незалежну країну, можемо вільно ходити по землі, навчатися, працювати і, врешті-решт, жити.

Васильєв Антон Спиридонович – ветеран Великої Вітчизняної війни, полковник сухопутних військ у відставці, брав участь у всіх найвеличніших битвах – і на Курській дузі, і всі 200 днів Сталінградської битви, за що був нагороджений

орденом Червоної Зірки, медаллю «За Відвагу» та багатьма іншими нагородами. Пройшовши такий тяжкий життєвий і військовий шлях, він і нині продовжує працювати і займатися громадською діяльністю (викладає військову справу студентам).

Антон Спиридонович розповів нам правду про ті страшні часи, поділився спогадами і згадав друзів, полеглих в бою. На його думку, головною причиною перемоги слід вважати незламність духу, високі бойові якості і постійну готовність наших воїнів боротися з ворогом до кінця, до останнього подиху за свободу рідної землі.

Незважаючи на велику кількість присутніх, в актовій залі панувала абсолютна тиша. Студенти з цікавістю слухали спогади учасника тих жахливих подій, над життям якого неодноразово нависала смертельна небезпека, задавали питання, цікавились безпосередньо битвами, перемогами і поразками, а також повсякденним побутом радянської армії під час Великої Вітчизняної Війни. По закінченню розповіді студенти щиро подякували Антону Спиридоновичу і в знак величезної пошани подарували квіти.

Наступними виступили Крістіна Джугостран, Катерина Єфанова, Шахін Мустафаєв і Гліб Чабан, студенти III курсу кредитно-економічного факультету. У своїх доповідях вони звернули увагу на основні події Сталінградської битви, яка тривала 200 днів (17 липня 1942 р. – 2 лютого 1943р.).

Колюмий Тарас, студент I курсу кредитно-економічного факультету, ознайомив аудиторію з підсумками цієї битви та її великим значенням, зазначив, що Сталінградська битва стала переломною подією воєнних дій Другої світової війни,

у якій брали участь радянські війська з одного боку і сили нацистської Німеччини, Угорщини, Італії – з іншого. У ході цих воєнних подій німецькі війська втратили свою стратегічну ініціативу і полегли перед незламністю духу радянських бійців.

Про одну з героїчних подій тих років – оборону будинку Павлова, розповів студент I курсу Василь Переверзєв. Протя-

гом двох місяців двадцять чотири воїни на чолі з Павловим стійко оборонялися в укріпленому будинку, відбивали люті атаки противника і утримували будинок до початку контрнаступу радянських військ. За ратні подвиги, мужність і героїзм, проявлені в боях з гітлерівськими загарбниками старшому сержантові Павлову Якову Федотовичу присвоєно звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна і медалі «Золота Зірка». Василь пояснив, що цей будинок був відновлений жителями міста на честь мужніх захисників, імена яких увічнені в камені на його фронтоні.

Ведучі відзначили, що багато героїчних подвигів відбулося у воєнних лісах. Адже в роки Великої Вітчизняної війни пісня була невід'ємною частиною побуту на фронті і в тилу, звала в бій за Батьківщину і отримувала живий відгук в серці кожної радянської людини. Із слезами на очах студенти слухали військові пісні у виконанні Наталі Матюшкіної («Темная ночь»), Вікторії Морозової («Милосердие»), Соломки Вікторії («Мальви»).

Тимчук Валерія, студентка III курсу кредитно – економічного факультету декламувала вірш відомого радянського письменника Олексія Симонова «Ты помнишь, Алеша, дороги Смоленщины...», написаний у 1941 році. Рядки цього вірша хвилюють своєю правдивістю і простотою розповіді-спогаду про поча-

ток війни. Адже автор не був стороннім спостерігачем, він сам пройшов дороги війни. Зустріч закінчилась тривалими бурхливими оплесками та колективним фото на згадку.

Ми щиро вдячні Антону Спиридоновичу за те, що він проявив бажання і знайшов час прийти до нашого університету аби поділитися з нами спогадами про ті страшні роки війни, про героїчну оборону рідної землі. Сподіваємося, що це ще не остання наша зустріч і бажаємо міцного здоров'я та довголіття шановному гостю.

С. ВЛАСОВА,
студентка I2 групи КЕФ

ОБ ОСВОБОЖДЕНИИ ОДЕССЫ: КАК СТАНОВИЛИСЬ ГЕРОЯМИ В 18

«10 апреля...В тот день с моря впервые подул теплый весенний ветер.» - этими словами Яков Андреевич Савченко, участник героической обороны Одессы, начал свой рассказ об освобождении родного города. Студенты затаили дыхание, сглотнув комок в горле. Как много правды им уже удалось услышать: биографической, человеческой, настоящей.

А все потому, что в пятницу, 5 апреля, накануне большого праздника для всех одесситов, в ОНЭУ прошла встреча с уважаемым ветераном. Благодаря усилиям Сусанны Васильевны Стеценко студенты первого и второго курсов получили уникальную возможность прикоснуться к истории.

Вступительное слово произнесла Светлана Павловна Лукина, член Одесского областного совета Мира, лауреат литературной премии им.И.Радченко. Сколько силы, сколько эмоций и переживаний было в ее голосе, когда она читала стихи, написанные в военное время, и убеждала молодежь в том, что студенты – единственное будущее страны. И оно должно быть достойным.

Когда Якова Андреевича представили, он произнес: «Я люблю встречаться со студентами. Они напоминают мне молодость». Воспитанник

детского дома, он окончил восемь классов, а 1 сентября 1941 года уже должен был стать студентом Киевского театрального училища. Но судьба решила иначе: летом, как гром среди ясного неба, нагрянула мобилизация, и 16 друзей-мальчишек, среди которых и юный Яков, вместе ушли проситься на фронт. Ветеран с нежностью уточняет: «У меня был 37 размер обуви...Я ходил всё время в разведку, как самый маленький». Но какова была уже тогда величина их души, бесконечно преданного Отечеству сердца!

«Он вскочил, как двадцатилетний боец, но вспомнил, что у него нет ноги», - эти слова Светланы Павловны как нельзя лучше передают невообразимую трагедию войны. Автор множества книг, ис-

торик, прекрасный оратор, Яков Андреевич складывает руки, молчит, задумавшись, и в его глазах отражаются огни, казалось бы, уже пройденной, выигранной нашей страной войны.

Когда 10 апреля одесситов поздравили с освобождением, Яков Андреевич стал заповалой дивизии. Ведь во время войны было так: возьмут город - куплет, возьмут город - куплет. Символично, что в завершение встречи Анастасия Вольская исполнила всеми любимую песню, «Ты одессит, Мишка!». Подводя итог, студенты поздравили ветерана с наступающим праздником и искренне поблагодарили за столь теплую встречу, оставившую след в каждом сердце.

Инга ГЕЗАЛЯН,
PR-сектор ФМЭ

ЩО ОЗНАЧАЄ ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ ДЛЯ МОЛОДІ?

День Перемоги - великий і значний день в житті кожного українця і мешканця СНД. Це свято є особливим, тому що воно стосується кожного міста, кожної сім'ї, кожної людини.

Історично склалося, що на теренах України відбулася переважна більшість боїв за нашу Вітчизну. У них брали участь мільйони українців, тому безумовно 9 Травня відіграє важливу роль у житті кожного громадянина, однак цей день не може бути для нас тим, чим він був для людей, які безпосередньо пережили війну та її наслідки. Ми безмежно вдячні та пишаємось хоробрістю, патріотизмом та самовідданістю людей, які відвоювали свободу нашому народові та здобули наше сьогодення. Але для нас День Перемоги не може значити те, що він значив півстоліття тому для людини, який хоча б один раз надходив похоронка з фронту, для дитини, яка через війну більше ніколи не змогла обійняти матір та батька, для батьків, чиїх дітей забрала війна, для кожної людини, чії родичі, друзі та знайомі пішли на війну та загинули, захищаючи своїх близьких та свою Вітчизну.

Більшість хлопців та дівчат, чоловіків та жінок, які загинули на війні, більше не змогли пройти по вулиці, на якій вони виростили, привітатись із сусідами, зайти до дому, підійти до рідних та сказати як сильно вони їх люблять. Завдяки їх героїзму, зараз ми маємо таку можливість. Саме вони відвоювали нашу свободу. Наше завдання – зробити усе необхідне для того, щоб наступне покоління дізналося про цінну свободу, що пам'ять про героїчну боротьбу нашого народу назавжди залишиться в наших серцях!

Відаючи дань загиблим у боях за наше життя ми говоримо спасибі Вам дорогі ветерани, які знаходяться серед нас, ми Вами пишаємось!

PR-сектор ФЕУВ

ВETERАНАМ ВЕЛИКОЙ ВОЙНЫ В ДЕНЬ ВЕЛИКОЙ ПОБЕДЫ

Я не принимал участия в войне,
Не относился к когорте ветеранов,
Не ношу осколков я в себе,
И по ночам не ноют мои раны.
Но, как дитя войны, познал я холод,
Утрату близких и родных своих,
Не понаслышке знаю, что такое голод,
И как он уносил ровесников моих.
И видел я, как возрождается земля,
Как сквозь металл пшеница прорастает,
И пот, и кровь бойцов в себе неся,
Тех, кто с той земли уже не встанет.
Я видел как вчерашние фронтовики,
Не снявши гимнастёрки и шинелей,

Лишь заменив винтовки на станки,
Как на войне шли в бой для мирных целей.
Я видел лица, опалённые войной
И озарённые победой и надеждой,
Я рядом чувствовал всегда с собой
Их твердый шаг уверенный и честный.
Я благодарен им за то, что, не щадя себя,
Не отдохнув, не досмотревши снов,
Подняли, сохранили, воспитали
Таких, как я, послевоенных пацанов.
Хочу я низко поклониться вам,
За ваши подвиги, за ваши раны,
Живите долго, счастливо всегда,
Дорогие наши ветераны!

8 мая 2012 г.

А. ПОДГОРНЫЙ, заведующий кафедры статистики

ВЫДАЮЩИЙСЯ УЧЕНЫЙ И ПЕДАГОГ (К 110-ЛЕТИЮ СО ДНЯ РОЖДЕНИЯ С.Я.БОРОВОГО)

студенты еще не освоили азов экономической науки, а им необходимо было уже вникать в сложные проблемы развития народного хозяйства. Изложение его лекций было всегда насыщено важными теоретическими положениями, которые трудно усваивались неподготовленными студентами, потому что он не считал нужным опускать планку до уровня восприятия слабых студентов. Мы же, аспиранты и ассистенты, присутствовавшие на всех занятиях профессора, слушали его буквально раскрыв рты и затаив дыхание. Он рассказывал о таких вещах, которые нельзя было найти ни в одном учебнике.

С.Я.Боровой был строгим преподавателем, но не слишком придирчивым. На экзамене он редко ставил больше 2-3-х «неудов». Но терпеть не мог шпаргалок, его выводило из себя, когда студент пытался хитрить, чтобы скрыть свои незнания. К сильным же, хорошо подготовленным студентам он относился с уважением, наиболее способных брал себе в аспиранты, которым уделял много времени, вычитывая их рукописи, помогая в поисках источников, учил «рыться в архивах», брал их с собой на научные конференции, которые проходили в разных городах. И все его аспиранты успешно защищали свои диссертации. При этом Саул Яковлевич не ограничивался формальными отношениями, рассматривая всех нас почти как членов своей семьи. Мы часто собирались у него дома или на даче, где часами беседовали об экономике, политике, культуре, искусстве, совместно посещали театры, музеи, вместе смотрели фильмы выдающихся режиссеров. Так формировался круг единомышленников, влюбленных в науку, руководимый мудрым наставником.

Мне посчастливилось быть аспирантом Саула Яковлевича и работать вместе с ним на одной кафедре в нархозе. Аспирантом я стал в 1963 году, когда коллектив нашего вуза торжественно отмечал 60-летие своего тогда единственного (!) профессора. После торжественных приветствий в свой адрес С.Я.Боровой поблагодарил всех и сказал: «Когда я слышу словосочетание «шестидесятилетний старик», то воспринимаю это как нонсенс. Я вовсе не чувствую себя стариком». И действительно, до самых последних дней работы в институте он сохранял присущую ему энергичность, ясный ум и трудолюбие. Его отношение к работе было для всех нас примером. Обладая огромной эрудицией, глубокими познаниями в сфере своей науки, он никогда не приходил на лекцию, предварительно не подготовившись и надеясь только на импровизацию.

В нашем вузе С.Я.Боровой преподавал историю народного хозяйства. Предмет этот изучался на первом курсе, когда

С.Я.Боровой внес крупный вклад в экономическую науку. Его труд «Кредит и банки России» был широко известен в научных кругах. Авторитет его среди историков-экономистов был огромен. Я помню, с каким уважением на научных конференциях к нему относились известные ученые. Это было и в Одессе, и в Киеве, и в Москве, и в других городах. Сам Боровой на этих конференциях выступал с блеском, увлеченно, эмоционально. В эти минуты от его обычной внешней сдержанности не оставалось и следа; он чувствовал себя в родной стихии, среди людей, которые могут по-настоящему оценить уровень его научного таланта. Молодые (да и не только) участники воспринимали его просто с благоговением.

Круг научных интересов С.Я. Борового был довольно обширен. Кроме исследований по теории кредита в России, ему принадлежат труды по истории аграрных отношений Юга Украины, по истории украинских городов, в том числе Одессы. Все его научные работы отличаются скрупулезной обработкой первичного материала, обязательными ссылками на источники, четкостью и лаконичностью выводов, научной новизной. Эти работы не потеряли своего научного значения и сейчас.

Как человек, обладающий обширной эрудицией и значительным интеллектуальным потенциалом, С.Я.Боровой не ограничивался сферой историко-экономической науки. Другим его увлечением были литературные исследования, особенно по творчеству А.С.Пушкина. В частности, очень интересен его труд «Об экономических воззрениях Пушкина в начале 1830-х гг.». Познания Борового в области литературы были настолько велики, что он длительное время

возглавлял Пушкинскую комиссию при одесском Доме ученых. Одесские филологи, в том числе с научными степенями и званиями, безоговорочно признавали авторитет и лидерство С.Я.Борового в этой сфере. Мне приходилось принимать участие в заседаниях комиссии, и я видел, как увлеченно и интересно он руководил дискуссиями. И так же, как на конференциях по историко-экономическим проблемам, здесь царил атмосфера уважения и благодарности по отношению к С.Я.Боровому за его талант, за уникальный широкий культурный кругозор. Кстати, Саул Яковлевич удачно синтезировал свои глубокие познания в экономике и филологии при чтении лекций студентам и аспирантам, а также в научных докладах. Так, он дал блестящий анализ экономической сути авантюры героя гогаевских «Мертвых душ» Чичикова.

Как настоящий интеллигент, С.Я.Боровой был всегда корректен в отношениях с коллегами. Даже в непростых ситуациях он не позволял себе разговаривать с кем-либо в оскорбительном тоне, никогда не унижал собеседника. Он старался передать коллегам свой богатый исследовательский опыт, педагогическое мастерство и, в свою очередь, пользовался большим уважением со стороны преподавательского коллектива. В нашем университете есть немало достойных людей, которые могут с гордостью назвать себя его учениками. Среди них – наш ректор, проректоры, деканы, заведующие кафедрами, профессора и доценты.

Нам всем очень повезло, что в свое время довелось общаться с такой яркой, неординарной личностью, какой был Саул Яковлевич Боровой.

В.В. КОВАЛЕВСКИЙ,
доцент кафедры МЭО

ЗУСТРІЧ ПОСЛА ТУРКМЕНИСТАНУ ЗІ СТУДЕНТАМИ

23 березня 2013 р. внаслідок певних домовленостей ОНЕУ відвідав Надзвичайний і Повноважний посол Туркменістану в Україні Аманмурадів Нурберді Аманмурадович. Метою візиту була зустріч зі студентами Туркменістану, які навчаються в університеті та викладачами. В результаті візиту посол розповів про ті досягнення, які сьогодні має Туркменістан, про напрямки розвитку держави, про необхідність підготовки кваліфікованих кадрів для країни, що розвивається.

Посол Туркменістану відмітив, що там зараз здійснюється будівництво понад 600 підприємств. Сьогодні Туркменістан з країни, яка займалася добуванням газу та нафти переростає в індустріальну країну і відбувається це у тому числі за допомогою України. Адже між багатьма підприємствами обох країн є домовленості, договори щодо розвитку тих чи інших галузей господарства. В наслідок чого Туркменістан відчуває гостру потребу в кваліфікованих кадрах технічного та гуманітарного напрямку. Посол відмітив, що саме у нашому університеті їхні громадяни можуть отримати гарну освіту і стати висококваліфікованими фахівцями.

І ми сподіваємося, що саме візит до нашого університету посла посприє збільшенню кількості студентів з

Туркменістану. Контакти з посольством Туркменістану й безпосередньо з послом буде продовжуватися, закріплюватися. Планується, що найближчим часом, будуть проведені ще зустрічі з представниками посольства Туркменістану, з радниками посла, а також будуть налагоджуватися контакти із самою країною. Так, сьогодні вже є домовленість про те, що професор кафедри філософії, історії та політології ОНЕУ В.М.Соколов їде до Туркменістану для участі у науковій конференції. Сподіваємося, що такі контакти будуть продовжуватися і це принесе користь як ОНЕУ, який отримує студентів, так і Туркменістан, який буде мати висококваліфікованих кадрів з економіки для розвитку країни.

Відділ міжнародних зв'язків

СТУДЕНТЫ-ИНОСТРАНЦЫ В СТЕНАХ НАШЕГО УНИВЕРСИТЕТА

В Одесском национальном экономическом университете продолжает развиваться международное сотрудничество с образовательными и научными центрами мира, выдающимися учеными других стран, осуществляется обмен студентами, аспирантами и преподавателями. За прошедшие годы в университете подго-

товлено свыше 1300 специалистов из 50 стран Европы, Азии, Африки и Латинской Америки. Многие из них после обучения в аспирантуре и успешной защиты диссертации занимают руководящие должности в своих странах. В настоящее время в университете обучается около 300 иностранных студентов из 20 стран

мира. Развитие международных связей Одесского национального экономического университета характеризуется ростом его интеграции в международное образовательное сообщество, как на уровне научно-производственных организаций, так и посредством установления и укрепления перспективных

контактов с ведущими учебными заведениями России, Польши, Болгарии, Италии, Германии, Франции, Великобритании, США. В соответствии с подписанными договорами университет принимает активное участие в разработке и реализации различных международных проектов и программ.

Я ПОЛЮБИЛ УКРАИНУ!

Меня зовут Джона-тан Тэррерос. Я приехал в Украину из Эквадора по совету моего друга Элиаса Таглина. Он окончил Нархоз несколько лет тому назад и сейчас он – частный предприниматель в Эквадоре, занимается экспортно-импортными операциями. У него своя фирма. Когда я приехал в Одессу, то у меня было две больших проблемы: климат и русский язык. Эквадор, как вы понимаете из названия страны, находится точно на экваторе. Туристы, приезжающие к монументу, возмущаются на линии экватора, одной ногой стоят в Северном полушарии, другой – в Южном. В Эквадоре уникальный климат, здесь теплые дни и холодные ночи, солнце светит 12 часов в сутки в течение всего года. За это время растения и животные получают много света и достаточно тепла. Почти все розы, которые продаются в цветочных магазинах Европы, выращены в Эквадоре.

К одесскому климату я постепенно привык. Когда я летом на каникулах приезжаю домой, у нас, в Южном полушарии, как раз зима. Родители удивляются, что я хожу раздетым, а я привык: температура воздуха как в Одессе в мае.

Когда я начал изучать русский язык, то боялся, что никогда не выучу. В моем родном испанском языке слова произносятся очень четко, не изменяются по падежам. А в русском – ударения, падежи существительных и прилагательных! Все изменяется. Спасибо большое преподавателям, которые помогли мне выучить русский язык. Сейчас я на втором курсе, и мне уже гораздо легче, потому что экономические термины интернациональны и некоторые из них я знаю из испанского языка.

Моя мечта – стать специалистом в области международной экономики и работать в Эквадоре. А может быть, я займусь туристическим бизнесом. Туризм в нашей стране сейчас очень активно развивается. На побережье Тихого океана расположены прекрасные чистые пляжи. 16% территории Эквадора – это национальные парки и заповедники. Наиболее известный из них – Галапагосские острова. Я ездил на экскурсию на Галапагосские острова. Там замечательно. Есть пляжи с песком разного цвета, можно подняться на вулканы, можно понаблюдать за редчайшими видами животных: гигантскими игуанами, черепахами, дельфинами, китами и пингвинами. Черепахи такие большие, что на них можно ездить.

Столица Эквадора – Кито. Это древнейший из индейских городов Южной Америки и один из самых красивых. Исторический центр колониального Кито с церквями 15-17 веков и древними улицами и площадями находится под защитой Юнеско. Если проехать на автомобиле 7-8 часов через горы на восток от Кито, то окажешься в сельве. Сельва – это влажные тропические джунгли в бассейне реки Амазонки. Там можно передвигаться только на лодке. В сельве живут коренные жители, которых мы называем «люди сельвы». Они сохраняют свой традиционный образ жизни. Можно заглянуть к ним в гости, понаблюдать за их жизнью.

Я люблю Украину, приезжайте к нам, в Эквадор, и вы полюбите мою родину!

«СТРАНА ОГНЕЙ»

Меня зовут Алмаз. Я приехала в Украину из Азербайджана. После окончания школы я решила получить высшее образование, и родители предложили мне получить его за рубежом. Так я оказалась в Одесском национальном экономическом университете. Сначала было трудно, но постепенно я привыкла. Мне сейчас очень интересно, потому что я имею возможность общаться со студентами из разных стран, познакомиться с их культурой, обычаями и традициями. Я люблю историю, и поэтому Одесса с ее старым центром, памятниками архитектуры и великолепным театром оперы и балета очень нравится мне.

Хочу вам немного рассказать и о моей любимой и прекрасной «Стране огней», в которой я родилась и живу. Азербайджан расположен на берегу Каспийского моря. Очень богат природными ресурсами и красивыми местами, от которых захватывает дух, и можно смотреть часам на пейзажи, не сказав ни слова. Как известно, на земном шаре есть всего 12 климатических зон, и, как ни парадоксально, 9 из них расположены в маленьком Азербайджане.

Азербайджан всегда был известен своей толерантностью. Здесь живут представители разных национальностей, религий и культур. Здесь вы можете увидеть мусульманскую мечеть, католический собор, православную церковь, а также еврейскую синагогу. Все живут как одна большая семья.

Баку – столица Азербайджана. Это самый большой город на Кавказе и один из красивейших городов мира. Название города Баку означает «город ветров». Его старая часть города – квартал Ичери-Шехер. В его прибрежной части находится символ города – Девичья башня, неприступная крепость, построенная в 12 веке. Из старинных построек интересен Дворцовый комплекс Ширваншахов, относящийся к XV веку. В это время столица государства Ширван была перенесена из Шемахи в Баку. В 2010 году Баку был избран Программой ООН по окружающей среде (UNEP) одним из главных городов по проведению Всемирного дня окружающей

среды, наряду с Генуей (Италия) и Женевой. Те, кому не довелось посетить Баку, могли видеть улицы Ичери Шехер в одном из самых популярных фильмов в истории советского кинематографа. Да, я говорю о любимой кинокомедии «Бриллиантовая рука», снятой в 1968 году режиссером Леонидом Гайдаем. Основные сцены фильма наряду с Сочи снимались и в Баку.

Сегодня Баку – это один из красивейших городов мира, расположенный на стыке Европы и Азии. В столице Азербайджана говорят на трех языках: азербайджанском, турецком и русском. В Баку можно ощутить слияние эпох и культур и встретить архитектурные памятники самых разных мировых школ зодчества. Любимым местом отдыха бакинцев и гостей столицы остается Приморский бульвар, который тянется на многие километры вдоль берега моря. На бульваре – обилие современных кафе и ресторанов, кинотеатров, фонтанов. Отсюда на фуникулере можно подняться в Нагорный парк, откуда открывается захватывающая дух панорама города. Я бы хотела вас тоже пригласить в Азербайджан, чтобы и вы увидели «Страну огней».

Алмаз Рабилязада, студентка 2 курса ФЭФ

ОДЕССА С ТОЧКИ ЗРЕНИЯ СТУДЕНТКИ ИЗ ПОЛЬШИ

Я приехала в Одессу в рамках программы обмена студентов между Краковским Экономическим Университетом в Польше и Одесским национальным экономическим университетом на третий курс факультета Международной экономики по специальности Маркетинг. Я выбрала именно этот университет потому, что хотела прослушать курс экономических дисциплин на русском языке, в целях повышения уровня владения языком. Со слов моего преподавателя и благодаря информации, которую я почерпнула из Интернета, у меня сложилось хорошее впечатление об Одессе. Мне также интересно было подробнее узнать о сходстве и отличии в организации учебного процесса университетов Польши и Украины.

Что касается обмена студентами между нашими университетами, то хочется подчеркнуть, что у учащихся Нархоза есть возможность пройти бесплатное обучение в Польше в течение одного семестра. На основе договора между нашими универ-

ситетами Вам предоставляется возможность обучаться на польском или английском языках. Для этого надо успешно сдать экзамен по выбранному языку и оформить необходимые документы. Подробную информацию о рекрутации в Краковский Экономический Университет Вы можете получить на сайте: uek.krakow.pl.

Мое проживание в Одессе проходило очень интересно. Сначала мне было немного сложно адаптироваться, все-таки при обучении немаловажную роль играет языковой барьер, но со временем я подружилась со студентами из моей группы, и все стало намного проще.

Поэтому студенту, который имеет намерение обучаться в иностранном вузе, надо приложить огромные усилия для овладения языком страны, в которой он хочет учиться.

Пребывая в Одессе, я познакомилась с местной культурой и обычаями, с жизнью студентов и их бытом, а также с методами преподавания. Я рада, что у меня была возможность

получить этот опыт. Я не сожалела о своем решении приехать именно в Одессу.

Марьяна Маковски, Польша, студентка 26 группы ФМЭ

МАЙБУТНІМ БАНКІВСЬКИМ ПРАЦІВНИКАМ НА ЗАМІТКУ

Навчаючись в економічному вузі, ми тією чи іншою мірою в майбутньому в своїй професійній діяльності матимемо справу з фінансовими відносинами. Тому необхідно знати про головний центральний орган державного управління, який проводить єдину державну політику в галузі грошового обігу, контролює діяльність всіх інших фінансових установ та організацій, зміцнює грошову одиницю – Національний банк України.

Деканат кредитно-економічного факультету надав можливість студентам першого курсу, попередньо домовившись з керівництвом Управління Національного банку України в Одеській області, відвідати дану установу та ознайомитись з історією заснування та функціонування в різні часи цього управління.

Після достатньо інформативної екскурсії, під час якої нам охарактеризували і показали роботу різних структурних підрозділів банку, заступник голови Головного управління НБУ в Одеській області В.В.Подопригора у конференц-залі установи більш детально розповів про роботу Національного банку. Слід звернути увагу (не тільки людей, які безпосередньо задіяні в банківській сфері, а й усіх свідомих громадян) на те, що Національний банк України у відповід-

ності із Законом України «Про Національний банк України» є центральним банком України, особливим центральним органом державного управління, її емісійним центром, проводить єдину державну політику в галузі грошового обігу, кредиту, зміцнення грошової одиниці, організує міжбанківські розрахунки, координує діяльність банківської системи в цілому, визначає курс грошової одиниці відносно валют інших країн. Також Національний банк визначає вид грошових знаків, їх номінал, відмінні ознаки і систему захисту. НБУ зберігає резервні фонди грошових знаків, дороговісні метали та золотовалютні запаси, накопичує зо-

лотовалютні резерви і здійснює операції з ними та банківськими металами. Національний банк України встановлює порядок визначення облікової ставки та інших процентних ставок за своїми операціями, дає дозвіл на створення комерційних банків шляхом їх реєстрації та видає ліцензії на виконання банківських операцій, встановлює банкам та іншим фінансово-кредитним установам нормативи обов'язкового резервування коштів.

Було також наголошено на тому, що відповідно до Конституції України основною функцією Національного банку є забезпечення стабільності грошової одиниці України. Окрім

цього, він виконує ще ряд визначених законом функцій у фінансово-кредитній сфері в межах своєї компетенції, які сприяють досягненню та підтримці цінової стабільності в державі.

Також В.В.Подопригора звернув увагу студентів на те, що працювати в управлінні Національного банку – це надзвичайно складно і відповідально. Проте середній вік працівників банку щороку зменшується приблизно на чотири місяці, а саме керівництво проводить практику взяття на роботу кожного року кількох молодих, а що найголовніше – креативних, працівників у віці 23-27 років, які можуть не тільки на високому рівні виконувати свою роботу, а й повинні мати свою власну точку зору щодо різних фінансових питань та проблем, пропонувати нові підходи та шляхи їх вирі-

шення. Тому кожен молодий та впевнений у своїх силах економіст з великим багажем знань, палким бажанням і цілеспрямованістю на шляху до здійснення поставлених задач і цілей може розраховувати на роботу в Національному банку.

Такий екскурс до банку дав нам змогу зрозуміти, що банківська система відіграє ключову роль у функціонуванні ринкової економіки. За це щиро вдячні нашому декану Володимирі Володимировичу Видобору та керівництву Управління Національного банку України в Одеській області. Сподіваємось, що це не остання можливість ближче познайомитись з основами нашої майбутньої професії на наглядному прикладі.

**Катерина СІВКОВА,
PR-сектор КЕФ**

ВІЗИТ РАДИ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ДО УПРАВЛІННЯ СТАТИСТИКИ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Які економічні проблеми приваблюють зараз молодих вчених? Які їх перші кроки на шляху отримання знань та пошуку інформації? Дослідження свідчать, що найактуальнішими питаннями для сучасних аспірантів, здобувачів та молодих викладачів є: структура капіталу та фонду оплати праці, харчова промисловість та енергетика, туристична діяльність та сфера гостинності, санаторно-курортний комплекс та ресторанне господарство, зоологічні парки, заклади природоохоронного фонду та культури, соціальний розвиток, освітня діяльність та житлово-комунальне господарство, конкурентоспроможність продукції, підприємств та галузей економіки, витрати операційної діяльності підприємств з виробництва машин та устаткування, комунальні підприємства, акціонерні товариства, страхові та інвестиційні компанії, кредитні союзи, банки, агропромислові підприємства.

Одним з головних етапів написання дисертації є збір даних стосовно заданої теми. Тому в останній день зими, 28 лютого, було організовано виїзний семінар Ради молодих вчених ОНЕУ до Головного управління статистики в Одеській області, яке розташовано на вулиці Польській, 20-а.

Молодих науковців люб'язно зустріли перший заступник начальника даного закладу Копилова Тетяна Володимирівна, а також керівники структурних підрозділів: управління координації статистичної діяльності та поширення інформації; управління статистики виробництва; управління структурної статистики, статистики фінансів підприємств і реєстру статистичних одиниць; відділу

статистики соціальних послуг. Працівники Управління ознайомили молодих вчених з діяльністю своїх відділів, методологічними положеннями зі статистики окремих галузей, продукцією, що видається та послугами, що надаються. Так, згідно з умовами надання статистичної інформації, які викладено у статті 24 Закону України «Про державну статистику» та Постанові Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про проведення статистичних спостережень та надання органами державної статистики послуг на платній основі» від 8 листопада 2000 року № 1659), є можливість отримання необхідної статистичної інформації на платній основі. Для цього потрібно сформувати та надіслати лист-запит до Головного управління статистики в Одеській області.

Кульмінацією візиту молодих вчених стало придбання статистичних збірників, слова подяки робітникам Управління та побажання подальшого співробітництва.

Виражаємо величезну вдячність за організацію та проведення даної зустрічі викладачу кафедри економіки і управління національним господарством Бабенко Ганні Євгенівні та голові Ради молодих вчених, викладачу кафедри економіки та управління туризмом Гусевій Ользі Володимирівні. Всім молодим науковцям бажаємо успіху у науковій діяльності та, як говорять французи, «Bonne chance!» («Хай щастить!»).

**Катерина ГАЛАСЮК,
аспірантка кафедри економіки
та управління туризмом**

НОВІ ГОРИЗОНТИ: КОНФЕРЕНЦІЯ У ТАВРІЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Таврійський національний університет ім. В.І.Вернадського, розташований у місті Сімферополі, є найбільшим вищим навчальним закладом Криму та входить в десятку «класичних» університетів України. Саме в цьому університеті 4 та 5 квітня 2013 року проходила XI Всеукраїнська науково-практична конференція студентів, аспірантів та докторантів «Менеджмент підприємницької діяльності», активну участь в якій прийняли члени Ради молодих вчених ОНЕУ – викладач кафедри економіки та управління туризмом Гусева Ольга Володимирівна та аспірант Галасюк Катерина Артурівна.

Під час проведення конференції були висвітлені питання економіки та управління в підприємницькій діяльності, організаційно-економічного механізму інноваційного розвитку підприємницької діяльності, специфіки управління в розрізі окремих галузей підприємництва, маркетингу як ринково-орієнтованої концепції розвитку підприємництва, управління поведінкою споживачів при формуванні стратегії фірми в сучасних умовах, сучасного забезпечення бізнес-процесів на підприємстві, управління в туристичній сфері, економіки та управління на підприємствах готельно-ресторанного бізнесу.

Учасники конференції мали велику честь познайомитися з відомими вченими такими, як: д.е.н., професор С.Ю.Цьохла, д.е.н., професор Т.М.Скоробогатова, к.е.н., доцент І.Г.Павленко, к.е.н., доцент О.В.Гуменна, к.е.н., доцент О.А.Поліщук та ін.

Варто зазначити, що приймаючи особисту участь у конференціях та олімпіадах, ми отримуємо можливість спілкуватися, заводити нові знайомства та зв'язки, писати статті, виступати з доповідями та повідомленнями, одержуючи за це грамоти, дипломи, подяки. Усе це розширює наш світогляд, допомагає по-іншому поглянути на життя, дізнатися чогось цікавого. Тому не упускайте жодної можливості на шляху до власного удосконалення.

Дякуємо організаторам конференції за першокласне проведення даної події, а також адміністрації ОНЕУ за надану можливість для відкриття горизонтів та отримання нових знань.

**Катерина ГАЛАСЮК,
аспірант кафедри економіки та управління туризмом,
Рада молодих вчених**

ОБГОВОРЕННЯ АКТУАЛЬНИХ ПИТАНЬ ТУРИСТИЧНОЇ ОСВІТИ

На сьогодні туристська галузь розвивається достатньо динамічно і набуває дедалі більшого значення для розвитку економіки та соціальної сфери в Україні. Значно зріс попит на послуги туристичної індустрії. Відповідно виникає необхідність кадрового забезпечення сфери туризму, підготовки кваліфікованих спеціалістів. Саме цим впродовж багатьох років займається кафедра економіки та управління туризмом ОНЕУ.

Кафедра як окремий підрозділ університету створена в 2003 році у зв'язку з введенням в Україні нового напрямку освіти – «туризм» і отриманням ОДЕУ ліцензії Міністерства освіти і науки України на підготовку фахівців із спеціальності «туризм».

На кафедрі постійно удосконалюється навчально-методична і науково-дослідна робота, видаються навчальні посібники, які мають відповідний гриф Міністерства освіти і науки України, проводяться щорічні конференції та різноманітні заходи.

В останні роки, у зв'язку із впровадженням нових галузевих стандартів вищої освіти України з напрямку підготовки «Туризм», відбулось багато змін у навчальному процесі, що потребують осмислення, обговорення, обміну досвідом.

Саме це послужило поштовхом до організації на базі кафедри економіки та управління туризмом круглого столу на тему «Актуальні проблеми

удосконалення професійної підготовки фахівців сфери туризму в умовах впровадження нових стандартів вищої освіти». Крім викладачів нашої кафедри до обговорення зазначених питань були запрошені колеги з Уманського державного педагогічного університету ім. П.Тичини та Кременчуцького національного університету ім. М.Остроградського.

Зустріч з колегами була організована невідповідно. Гості з кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Уманського державного педагогічного університету ім.П.Тичини – Р.Б.Кожухівська (к.е.н., старший викладач) та І.М.Поворожнюк (викладач) – приїхали до нашого університету з метою проходження 6-місячного стажування та обміну досвідом і практикою викладання туризму, ознайомлення зі змістом науково-методичних комплексів професійно-орієнтованих дисциплін, які розроблені на ка-

федрі економіки та управління туризмом ОНЕУ.

З кафедри менеджменту Кременчуцького національного університету ім. М.Остроградського до нас завітали А.Б.Почтовюк (к.е.н., доцент, декан факультету управління), Л.М.Сакун (к.е.н., доцент) та Ю.Ю.Карлик (к.е.н., доцент). Для Кременчуцького університету спеціальність «туризм» є новою, отже викладачі зацікавлені в обміні досвідом з нашою кафедрою, ознайомленні з методикою викладання та плідній співпраці. Так, вже під час зустрічі було підписано договір про співпрацю між кафедрою туризму та Кременчуцьким університетом.

Впродовж круглого столу викладачі уважно слухали один одного, обмінювались думками та враженнями, ставили питання, часом викликаючи бурхливу дискусію. Було цікаво визначити схожі риси наших університетів і водночас віднайти розбіжності, наприклад, у сфері оцінювання

так в Уманському університеті результати навчання студентів вносяться до програми І:С, і кожен має вільний доступ до цієї програми й може самостійно переглянути свої бали. А в Кременчуцькому університеті – своєрідна система управління навчальним закладом, створена на американський лад, де ректор зветься «президентом», а декани факультетів та завідувачі кафедр володіють певними повноваженнями та свободою у прийнятті рішень за всіма пи-

таннями організації навчального процесу.

На наш погляд, цей круглий стіл був дуже плідним та цікавим, й приніс багато нової корисної інформації нашим почесним гостям. Будемо сподіватись на творчу співпрацю та подальший розвиток туристичної освіти, адже одним з актуальних завдань педагогіки є підготовка фахівців із врахуванням потреб ринку праці.

Наталія ВЛАСЕНКО,
PR-сектор ФМЕ

ВЕСНА, ВДОХНОВЕНИЕ И НЕМНОГО ПОЭЗИИ

Весна...Одно только это слово вызывает в душе сотни ассоциаций, образов, воспоминаний. У каждого из нас весна своя, у кого-то – с бабочками и цветами, у кого-то с посылками на солнечной лавочке в парке и сливочным мороженым.

6 марта – вроде бы уже весна, но еще не совсем: солнышко светит, но не греет, то и дело прячась за жемчужно-серые облака, навевая уныние и печаль. А ведь так хочется весеннего настроения! Буйства красок и позитива! Тепла, романтики и немного поэзии. Итак, традиционно мы приглашаем в гости к нам на факультет Светлану Михайловну Лукину, лауреата литературной премии имени И.И. Рядченко, и члена областного совета мира.

«С чем у вас ассоциируется весна?» – с таким вопросом обращается к нам Светлана Михайловна. Цветение. Тюльпаны и мимоза. 8 марта. Начало. Тепло. И ... конечно же, любовь.

Все начинается с любви...

Твердят: "Вначале было слово..."

А я провозглашаю снова:

Все начинается с любви...

И ведь правда, без любви – никак. Любовь нас греет внутри, поддерживает, дает силы двигаться дальше, становится лучше, расти. Цитируя другого классика, «В конце жизни мы жалеем о двух вещах: о том, что мы мало путешествовали и мало любили».

После такого романтического красивого стиха Рождественского мы перенеслись в совсем иное измерение – в дальнюю и экзотическую Африку Николая Гумилева:

Сегодня, я вижу, особенно грустен твой взгляд

И руки особенно тонки, колени обняв.

Послушай: далеко, далеко, на озере Чад

Изысканный бродит жираф.

Ему грациозна стройность и нега дана,

И шкуру его украшает волшебный узор,

Равняйся с которым осмелится только луна,

Дробясь и качаясь на влаге широких озер.

Вдали он подобен цветным парусам корабля...

Звучали в этот день и стихи Ивана Рядченко, и произведения Саши Черного, и замечательная проза Паустовского «Старый повар», открывшая нам трогательную и печальную историю.

Завершилась наша встреча на бодрой высокой ноте, когда прозвучали призывные, страстные слова Заболоцкого:

Не позволяй душе лениться!

Чтоб в ступе воду не толочь,

Душа обязана трудиться

И день и ночь, и день и ночь!

...Она рабыня и царица,

Она работница и дочь,

Она обязана трудиться

И день и ночь, и день и ночь!

Так часто нам не хватает вдохновения. В последнее время я долго искала движущую силу, которая смогла бы мне вернуть моё воодушевление, оптимизм, радость, в общем, вернуть мне меня. И я её нашла. Мне посчастливилось встретить замечательного человека – талантливую женщину, поэтессу, тонкую натуру. Достаточно ей было просто зайти в аудиторию, улыбнуться, как тут же я вспомнила нашу первую встречу. Светлана Михайловна выступала в День Святого Валентина, когда я была первокурсницей. Поэзия так и сыпалась в зал. Каждое слово задевало меня до глубины души.

Не менее значимой для меня была и эта встреча. В рутине рабочих дней мы теряем свою чувственность, тонкость, иногда даже черствеем. Снова поэзия помогла забыть о всех текущих делах, заглянуть к себе в душу и вспомнить, что я ещё жива, что внутри бьётся горячее сердце, способное сопереживать, радоваться и тосковать.

Я с нетерпением жду новых встреч, новых стихов и новых взглядов, обращённых в сердца каждого из нас!

Наталія ВЛАСЕНКО, Марія Мутувчійська, PR-сектор ФМЕ

СКАЖЕМ «НЕТ» СЕРЫМ БУДНЯМ!

Формальный подход к учебному процессу – проблема многих вузов, преподавателей и студентов. Ежедневное «прочитал, сдал, забыл» напрочь отбивает интерес к учёбе, атрофирует мозг и уничтожает путь к самосовершенствованию. Вызов проблеме формализма бросил преподаватель истории экономического мысли и экономики Спасский Игорь Дмитриевич.

Прозвенел звонок, начинается пара. Впервые мы откладываем конспекты в сторону и включаем своё серое вещество на полную мощность. Целых 85 минут активных обсуждений, споров, доказательств и неуёмного динамизма. Игорь Дмитриевич знает, как заинтересовать студентов, как связать экономический опыт прошлого с современностью, как поставить вопрос, чтобы не оставить ни одного сидящего в аудитории равнодушным. Мы учимся правильно говорить, отстаивать своё мнение, приводить аргументы и примеры, а самое главное – думать более глобально, оторваться от конспекта и дать шанс собственному разуму.

Игорь Дмитриевич находит особенный подход к каждому студенту. Мы получаем индивидуальные задания, исходя из наших интересов. Учёба действительно становится увлекательной, если ты изучаешь то, что тебе нравится, что тебе близко. Нет никаких рамок, ограничений, полная свобода мысли.

Настоящим праздником креатива стали деловые игры, которые нам Игорь Дмитриевич предложил устроить. Организаторы имеют полную свободу выбора вида и формы проведения игры, главное правило – чтобы это было интересно, увлекательно и полезно для студентов.

«Мы так часто говорим, что нам скуч-

но на парах, неинтересный порой материал, сонное настроение. Но что же мешает нам изменить это?! И вот решение найдется: срочная инициатива студентов. И яркий тому пример «Игры разума»! Спасибо девчонкам (М.Балашовой, А.Кметь, О.Крупской), которые с энтузиазмом и креативом взялись за работу и выполнили её на ура. Всё действие настолько было динамичным, живым и полностью поглощало в историю экономической мысли. Игра принесла не только удовольствие, но позволила эффективней закрепить знания, дала мощный заряд энергии и командного духа».

М.ОСАТАНЕНКО,
студент 35 группы ФМЭ

«Качество образования нашего вуза относительно высокое, оно выпускает квалифицированных специалистов, но процесс обучения немного устарел. Схема «про-диктовал – спросил» уже не совсем удовлетворяет ожидания студентов, поэтому некоторые преподаватели начинают применять новые методы обучения. Примером этому: И. Д.Спасский – научный руководитель по ИЭМ, предложил альтернативный вариант проведения семинара и проверки знаний. Воспользовавшись возможностью, студенты 35 группы спланировали и организовали игру под названием «Игры Разума». Будучи участником этого мероприятия, я почувствовал глубочайший восторг и удовольствие. Мы увидели разницу между этой и старой схемой обучения. Все студенты группы активно участвовали, отвечая на вопросы и высказывая свои мысли. Благодаря тщательной подготовке организаторов, я смог не только быстро повторить и закрепить свои знания, но и увидеть «пробелы», над которыми нужно ещё поработать. Благодаря И.Д.Спасскому и студентам 35-ой группы за полученный опыт».

До Ван Тунг, студент 36 группы ФМЭ

«Идея устроить игру для своих одноклассников мне очень понравилась. Я ответственно отнеслась к этому делу, ведь главные судьи – мои друзья, а разочаровать их мне совсем не хотелось. «Алиас с экономическими терминами» не подвёл меня. Ребята активно принимали участие, веселились и демонстрировали свои знания истории экономической мысли. Пара удалась на славу!»

И.Кравец, студент 34 группы ФМЭ

Нархзовцы, не будьте равнодушны к своему образованию, берите инициативу в свои руки, тогда рабочие будни станут на много ярче и продуктивнее!

Мария МУТОВЧИЙСКАЯ,
студентка 35 группы ФМЭ, PR-сектор

ПОДОРОЖ ДО «СТЕТСОНА»

Коні – одні з найцікавіших та найкрасивіших тварин. З давніх часів помічено, що верхова їзда позитивно впливає на здоров'я та стан людини. Існує такий метод лікування, як іпотерапія, завдяки якому можливо вирішити проблеми із захворюваннями кишково-шлункового тракту, серцево-судинної системи, остеохондрозу і сколіозу тощо.

В останній день березня кінно-спортивний клуб «Стетсон» подавав чудову можливість молодим вченим та студентам ОНЕУ ознайомитись зі світом коней. Під час екскурсії усім вдалося дізнатися багато цікавих фактів. Наприклад, чи знали ви, що найменшими конями вважаються *аргентинські флорели*, ростом 35 сантиметрів та вагою в один пуд (16,38 кг), а найбільшими – коні

англійської породи *шайр*? Їх вага складає близько 1600 кілограмів і виростають вони до двох метрів у холці.

Варто відмітити, що існують наступні види кінного спорту: конкур, виїздка, триборство, екіпажна їзда, перегони на витривалість, вольтижування, джигітування, поло, перегони клусом, перегони чвалом, випробування ваговозів.

Щодо зовнішнього вигляду коня та його темпераменту, то між ними існує певний зв'язок. Наші предки помітили: чим темніша масть, тим міцніший й стійкіший кінь. Руда масть довгі часи асоціювалася з вогнем, і відмічалася, що такі коні «холеричні, вогненні й непомірні», вороні – «гарячі, злі й короткозорі», білі – «флегматичні й зніжені», в от

гніді вважалися «батьорими, сміливими, повнокровними, сильними, здатними й працьовитими».

Ще багато цікавого та корисного можна було дізнатися з розповіді екскурсовода. Знайомство з цим багатим, величезним, невгамовним світом коней продовжилось під час прогулянки верхи та невеличкої фотосесії. Ці прекрасні тварини жодного не залишили байдужим. Виражаємо величезну подяку за організацію даної події кафедрі економіки та управління туризмом та Раді молодих вчених ОНЕУ. Це були незабутні вихідні!

Катерина ГАЛАСЮК,
аспірант кафедри економіки
та управління туризмом,
Рада молодих вчених

КНИГИ, ПЕРЕЖИВШИЕ ВЕКА

*Есть преступления хуже, чем сжигать книги.
Например, не читать их.*
Рэй Брэдбери

Сколько лет книге, которую вы держите в руках? Хотите об этом узнать? Представляем вашему вниманию серию библиографических обзоров «Книги, пережившие века». Произведения, о которых пойдет речь, вошли в сокровищницу мировой литературы, на протяжении многих десятилетий и столетий вызывают интерес и восхищение, потирают читателей, меняют их мировоззрение.

Вы сможете познакомиться с ними поближе на выставке «Книги-юбиляры- 2013» в отделе художественной литературы библиотеки.

Самым молодым книгам, представленным на выставке – 25 лет. Это:

Высоцкий В.С. «Я, конечно, вернусь...». В эту книгу вошли стихи, написанные В. Высоцким на протяжении всей его жизни. Герои произведений – люди, умеющие ценить настоящую любовь и дружбу.

Орлов В.В. «Аптекарь». Роман «Аптекарь» одна из вершин в творчестве писателя. Это роман, где неразрывно переплелись мистика и реальность, где вымысел порой достовернее самой жизни. История о любви, о тайнах природы, о месте человека в нашем изменчивом непредсказуемом мире.

40 лет (1973)

Шукшин В.М. сборник «Характеры». Главные герои рассказов – люди из народа, не зараженные духом снобизма и стяжательства. С каждым из описанных характеров читатель наверняка встречался в реальной жизни.

Шоу И. «Вечер в Византии». Остросоциальный роман о Голливуде, в центре которого – проблема сохранения нравственных ценностей, духовные искания героев.

45 лет (1968)

Солженицын А.И. «В круге первом»; «Раковый корпус». В основе произведений лежат автобиографические факты – ссылка, скитания по чужим углам, неизлечимая болезнь, которую удалось победить.

Хейли А. «Аэропорт». Роман американского писателя воссоздаст атмосферу работы крупного административно-производственного комплекса. Острюжетное произведение отличается динамизмом повествования и социальной злободневностью.

50 лет (1963)

Ефремов И.А. «Лезвие бритвы». Роман «Лезвие бритвы» — приключения и фантастика, древняя Индия и современная Италия, могущество паранормальных способностей и поиски легендарной короны Александра Македонского...

55 лет (1958)

Брэдбери Р.Д. «451 градус по Фаренгейту». Роман антиутопия о трагическом действии на культуры дегуманизирующих сторон научно-технического прогресса. Пожарные, которые разжигают пожары, книги, которые запрещено читать, и люди, которые уже почти перестали быть людьми... Роман Рэя Брэдбери «451° по Фаренгейту» — это классика научной фантастики.

Маркес Г.Г. «Полковнику никто не пишет». Колумбийский писатель, автор известного романа «Сто лет одиночества», журналист, издатель и политический деятель. Лауреат Нобелевской премии по литературе 1982 года. Представитель литературного направления «магического реализма».

65 лет (1948)

Дрюон М. первая часть трилогии «Сильные мира сего». Морис Дрюон - французский писатель, автор таких знаменитых произведений, как: «Железный король», «Узница Шато-Гайяра», «Яд и корона», «Французская волчица». За свое первое большое произведение «Сильные мира сего», написанное в 1948 году, Дрюон был удостоен высшей литературной награды Франции - Гонкуровской премией.

Гончар О. «Знаменосцы». В апреле 2013 года исполняется 95 лет со дня рождения писателя Олеса Гончара. «Знаменосцы» - одно из лучших произведений о Великой Отечественной войне 1941-45, показывающее благородство, мужество, гуманизм советских воинов, стремление к миру, острое чувство справедливости.

70 лет (1943)

Гессе Г. «Игра в бисер». Роман «Игра в бисер» - ироническая утопия о бессмысленности ухода художника от жизни в мир эстетизированных ценностей.

Сент-Экзюпери А. «Маленький принц». Писатель ставил перед собой одну задачу - выразить себя, раскрыть в себе человека – того, кто нуждается в любви и кто способен любить.

75 лет (1938)

Манн Г. «Зрелость короля Генриха IV». Роман «Зрелые годы короля Генриха IV» - вторая часть исторической дилогии Генриха Манна. С большим мастерством рисует писатель все перипетии борьбы, связанные с периодом становления абсолютной монархии во Франции.

Ремарк Э.М. «Три товарища». Писатель, чье имя говорит само за себя. Для многих поколений читателей он стал своеобразным символом времени, показавшим трагедии Первой и Второй мировой войны, боль «потерянного поколения»...

Продолжение следует.

Зав.отделом библиотеки Е.Ю.СТОЛЯРОВА,
зав.сектором Т.Н.ФЕДОСЕЕВА

ВІТАЄМО
ЮВІЛЯРІВ!

- 01.04 Чорна Лариса Дем'янівна**, завідувач камери схову гуртожитку №3
- 07.04 Павленко Борис Павлович**, тесляр навчального корпусу №2
- 11.04 Тринчук Олена Борисівна**, керівник відділу зв'язків з роботодавцями
- 14.04 Воропай Наталія Леонідівна**, викладач кафедри ММАС
- 19.04 Курочко Анатолій Іванович**, слюсар-сантехнік 3 р. навчального корпусу №2
- 24.04 Василенко Ольга МIRONIVNA**, черговий по гуртожитку № 2
- 26.04 Заволока Світлана Іванівна**, старший викладач кафедри іноземних мов
- 05.05 Спиридонова Лідія Костянтинівна**, доцент кафедри МППП
- 08.05 Коваленко Лідія Павлівна**, старший викладач кафедри ЕУТ
- 10.05 Фадєєва Наталія Василівна**, заступник директора бібліотеки
- 11.05 Галашова Олена Геннадіївна**, старший викладач кафедри іноземних мов
- 11.05 Жданова Людмила Леонідівна**, професор кафедри ЗЕТ
- 13.05 Тарасенко Маргарита Володимирівна**, доцент кафедри фінансів
- 15.05 Ковальова Алла Олексіївна**, фахівець 1 категорії НМВ
- 19.05 Іваницька Тамара Петрівна**, директор бібліотеки
- 25.05 Крижановська Любов Олексіївна**, виконавець робіт РБГ
- 27.05 Бурлака Людмила Сергіївна**, провідний бухгалтер
- 31.05 Афанасьєва Ірина Михайлівна**, інспектор НМВ

Інформація надана відділом кадрів
Ректорат, студентська рада,
профспілки викладачів та студентів
ОНЕУ висловлюють подяку
ювілярам за плідну працю,
щиро вітають їх та бажають щастя,
здоров'я й творчого натхнення!

Свідцтво про реєстрацію:
ОД №611 від 23 березня 2000 р.

Адреса редакції:
65026, м. Одеса, вул. Преображенська, 8, к. 327.
Телефон редакції: 723-24-19
E-mail: gazeta_economist@list.ru

Рукописи не повертаються і не рецензуються.
Листування з авторами – на сторінках газети.
За точність викладання фактів відповідальність несе автор.
Редакція може друкувати матеріали,
не поділяючи точку зору автора.
При передруках посилання на газету обов'язкове.

Редактор: Н. ЩЕРБИНА
Помічник редактора: Н. ВЛАСЕНКО
Фотограф: Ю. ГУЛЬПА
Номер зверстано в комп'ютерному центрі редакції «ЕКОНОМІСТ».
Газета надрукована у видавництві «Де Люкс», вул. Говорова, 2.
Замовлення №: _____ Наклад: 1000 прим.
Ціна договірна.